

Nr 151.

Ankom till riksdagens kansli den 14 maj 1918 kl. 8 e. m.

Utlåtande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till ändringar i gällande provinsialläkartaxa jämte i ämnet väckta motioner. (3:e avd.)

I en till riksdagen den 19 april 1918 avlåten, till statsutskottets förberedande behandling överlämnad proposition, nr 312, har Kungl. Maj:t, under återopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över civilärenden för samma dag, begärt riksdagens yttrande över ett propositionen bifogat förslag till ändringar i gällande taxa för arvode åt vissa i civil tjänst anställda läkare för enskild sjukvård och för intyg, meddelade på enskild begäran, ävensom för tjänstförrättningar, verkställda enligt gällande instruktion eller myndighets uppdrag; och har Kungl. Maj:t tillika meddelat att Kungl. Maj:t, efter emottagande av riksdagens svar, vill företaga den slutliga prövningen av samma förslag och förordna om utfärdande av ny författning i ämnet.

Beträffande utredningen i ärendet får utskottet hänvisa till återopade statsrådsprotokollet.

Vidare har utskottet till behandling förehåft två likalydande, till utskottet remitterade, motioner, väckta den ena inom första kammaren (nr 182) av herr A. Petré och den andra inom andra kammaren (nr 428) av herr K. Kjellberg, i vilka hemställts, att riksdagen ville besluta sådan ändring uti Kungl. Maj:ts proposition rörande ändring i provinsialläkartaxan, att §§ 2 och 10 i densamma erhåller den ordalydelse, som av provinsialläkarkommittén föreslagits.

Till stöd för denna framställning har av motionärerna anförts följande:

»Det i Kungl. Maj:ts proposition nr 312 framlagda förslag till ändringar i gällande provinsialläkartaxa avviker på tvenne punkter från provinsialläkarkommitténs förslag till taxa. Den ena avvikelsen är, att i propositionen (§ 2) bibehållits den nu gällande bestämmelsen, att ar-

vode ej må beräknas, därest vid sjukbesök på avstånd från läkarens bostad, överskjutande en halv mil, läkaren rådfrågas av någon, som tillhör samma hushåll som den sjuke, medan provinsialläkarkommittén föreslagit, att arvode i sådant fall må utgå med ett belopp ej överstigande 1 krona. Kungl. Maj:t har icke ansett den av kommittén föreslagna ändringen vara behövlig, då den ökade inkomsten, som härigenom skulle tillfalla läkaren, torde vara av ringa betydelse, medan den kostnadsfria konsultationen vid provinsialläkarnas sjukbesök vore till gagn särskilt för den mindre bemedlade befolkningen. Emellertid kan det sättas i fråga, om icke ett bifall till Kungl. Maj:ts förslag på denna punkt skulle kunna få till följd, att den behövliga rekryteringen av provinsialläkarkåren, som man med en lönereglering vill uppnå, härigenom bleve motverkad. Då man väl framför allt använder sig av de fria konsultationerna vid läkarnas sjukbesök i sådana trakter, där avståndet till läkarstationen är mycket långt, kan det särskilt för möjligheten att få provinsialläkardistriktet i Norrland besatta vara av betydelse, att läkaren vid längre sjukresa icke skall ha skyldighet att utan varje ersättning undersöka alla personer, som tillhöra ett och samma hushåll. Frånsett det berättigade uti principen att ökat arbete också ger någon liten ökning utav ersättningen för arbetet, kan det därför nog också från det allmännas synpunkt finnas skäl för, att kommitténs förslag på denna punkt antages.

Den andra punkten, i vilken Kungl. Maj:t frångått kommitténs förslag, gäller ersättning för sjukresa nattetid (§ 10). I fråga om sådan hade kommittén föreslagit, att, då sjukresa till någon del faller inom tiden mellan kl. 11 e. m. och 8 f. m., arvodet måtte för den första började timman utgå med 3 kronor utöver den i övrigt för sådana fall föreslagna taxeförhöjningen. Detta kommitténs förslag har icke upptagits av Kungl. Maj:t. Som skäl härtill har anförts den allmänna höjning av arvodesbeloppen, som föreslagits. Häremot kan dock anmärkas, att den här föreslagna särskilda ersättningen för första påbörjade timmen tillkommit i första rummet ej för att utgöra ersättning för nattarbete utan för att om möjligt skydda läkaren från onödigt sådant. Man bör nämligen betänka att en tjänsteläkare ej såsom andra personer kan vila om dagen, därest hans arbete varit förlagt till natten, utan han måste i alla fall vara i verksamhet även på dagen. På denna grund och för att vara möjligast arbetsduglig måste hans såsom andra personers nattro i möjligaste mån vara ostörd.»

Slutligen har i en av herrar *D. Norman* och *K. Magnusson* i Skövde inom andra kammaren väckt, till statsutskottet jämväl hänvisad motion

(nr 433) föreslagits, att riksdagen ville över det i Kungl. Maj:ts proposition nr 312 framlagda förslaget till ändringar i gällande taxa för arvode åt vissa i civil tjänst anställda läkare för enskild sjukvård och för intyg, meddelade på enskild begäran, ävensom för tjänsteförrättningar, verkställda enligt gällande instruktion eller myndighets uppdrag, avgiva det yttrande, att taxan, såvitt gäller ersättning vid sjukbesök, bör ändras i enlighet med de grunder, som angivits i sagda motion och i en av samma motionärer med anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 313 avgiven motion.

I fråga om de skäl motionärerna anført till stöd för sitt förslag får utskottet hänvisa till ovanberörda motion nr 433 samt motionen nr 432.

Det propositionen bilagda förslaget till ändringar i läkartaxan framgår av följande sammanställning:

Taxa

för arvode åt vissa i civil tjänst anställda läkare för enskild sjukvård och för intyg, meddelade på enskild begäran, ävensom för tjänsteförrättningar, verkställda enligt gällande instruktion eller myndighets uppdrag.

A. För enskild sjukvård och på enskild begäran meddelade intyg.

Nuvarande lydelse.

Kungl. Maj:ts förslag.

§ 1.

1. Förste provinsialläkare, som tillika är provinsialläkare, provinsial-, extra provinsial- eller biträdande provinsialläkare, eller vikarie för sådan läkare äger att för enskild sjukvård, som inom distriktet lämnas, ävensom för intyg, som på enskild begäran meddelas, erhålla arvode och i särskilda fall reseersättning enligt här nedan givna bestämmelser, där ej högre arvode erbjudes.

Allmänna
bestämmelser.

2. När i denna taxa utrymme lämnas för arvodets bestämmande inom angivna gränser, skall av läkaren hänsyn tagas såväl till sjukdomsfallets natur samt det arbete, läkaren därpå måst nedlägga, som ock till den betalningsskyldiges för-

*Nuvarande lydelse.**Kungl. Maj:ts förslag.*

måga att utgöra arvodet, dock att av personer i ringa förmögenhetsvillkor under alla förhållanden endast det lägsta beloppet må fordras.

§ 2.

Arvode för
rådfrågning.

1. Rådfrågas läkaren i sin bostad eller annorstädes, utgår arvodet för rådfrågningen, vare sig recept av läkaren meddelas eller icke, med 1 krona. För förnyelse av recept utan särskild rådfrågning utgör arvodet 50 öre.

2. Det i mom. 1 bestämda arvode för rådfrågning utgår icke vid sjukbesök, varom här nedan stadgas; och må sådant arvode ej heller beräknas, därest vid sjukbesök på avstånd från läkarens bostad överskjutande en halv mil läkaren rådfrågas av någon, som tillhör samma hushåll som den sjuke.

§ 3.

Arvode för
sjukbesök
inom två
kilometer.

1. För varje besök, som av läkaren på anmodan göres hos sjuk på avstånd ej överstigande två kilometer från läkarens bostad eller från annat ställe inom distriktet, där han uppehåller sig, utgår arvodet med 3 kronor.

2. Överstiger i fall, som i mom. 1 omförmäles, avståndet från läkarens bostad en kilometer och finnes farbar väg till den sjuke, skall läkaren med tjänlig skjuts befordras till och från sjukbesöket. Sker ej hämtning i sådant fall, vare läkaren berättigad till gottgörelse för utgift, som han haft för sin fortskaffning till och från stället.

§ 4.

Arvode för
sjukbesök på
avstånd utöver
två kilometer.

Överstiger vid sjukbesök väglängden till den sjuke från läkarens

Överstiger vid sjukbesök väglängden till den sjuke från läkarens

*Nuvarande lydelse.**Kungl. Maj:ts förslag.*

bostad eller annat ställe inom distriktet, därifrån resan anträdess, två kilometer, utgår arvudet, för besök på avstånd ej överstigande en halv mil, med 5 kronor samt, för besök på längre avstånd, med ytterligare 1 krona 50 öre för varje överskjutande börjad halvmil intill fyra mil och därefter med 1 krona 50 öre för varje överskjutande börjad mil av väglängden till den sjuke, utan rätt för läkaren till särskilt arvode för återfärden.

bostad eller annat ställe inom distriktet, därifrån resan anträdess, två kilometer, utgår arvudet, för besök på avstånd ej överstigande en halv mil, med 5—7 kronor samt, för besök på längre avstånd, med ytterligare 2 kronor för varje överskjutande börjad halvmil intill fyra mil och därefter med 2 kronor för varje överskjutande börjad mil av väglängden till den sjuke, utan rätt för läkaren till särskilt arvode för återfärden.

§ 5.

1. Till och från sjukbesök på avstånd överstigande två kilometer skall läkaren befordras med tjänlig skjuts, och må därtill användas även åkdon efter en häst, så vida åkdonet kan efter ortens sed såsom bekvämligt anses. Vill läkaren i stället för den hämtandes åkdon begagna eget lättare enbetsåkdon, vare han därtill berättigad.

Befordran till och från sjukbesök på avstånd utöver två kilometer.

2. Varder läkaren i fall, som i mom. 1 sägs, ej hämtad, har han att själv ombesörja sin befordran till och från stället med rätt att därför uppbära ersättning efter skjuts med en häst jämte åkdonslega efter 30 öre för milen.

2. Varder läkaren i fall, som i mom. 1 sägs, ej hämtad, har han att själv ombesörja sin befordran till och från stället med rätt att därför uppbära ersättning efter skjuts med en häst jämte åkdonslega efter 35 öre för milen.

§ 6.

1. Begagnar läkaren, där han ej med skjuts befordras, för resa vid sjukbesök på avstånd överstigande två kilometer, eller för del av sådan resa, järnväg eller ångfartyg, eller måste vid besök på så-

1. Begagnar läkaren, där han ej med skjuts befordras, för resa vid sjukbesök på avstånd överstigande två kilometer, eller för del av sådan resa, järnväg eller ångfartyg, eller måste vid besök på så-

Ersättning till sjukbesök, beräknad efter tid.

Nuvarande lydelse.

dant avstånd vägen eller någon del därav tillryggaläggas på båt, till häst eller till fots, skall arvodet för besöket beräknas efter den tid, som för färden åtgår, sålunda att arvodet utgår med 2 kronor för varje börjad timme, intill tio timmar, och för längre tid med 1 krona för varje börjad timme, dock att arvodet för sådan resa icke i något fall må understiga 5 kronor; skolande denna beräkningsgrund tillämpas jämväl om skjuts jämte något av nu nämnda fortskaffningssätt användes. Vid bestämmandet av den tid, som för färden åtgått, inberäknas även den tid läkaren måst under färden avvakta järnvägs- eller ångfartygslägenhet; ägande dock den betalningsskyldige att, där han vill undgå kostnaden för väntetid under hemfärden, själv ombesörja läkarens fortskaffning till hans hem. Däremot inberäknas icke den tid, som åtgår för nattlogi, som i mom. 2 sägs.

Kungl. Maj:ts förslag.

dant avstånd vägen eller någon del därav tillryggaläggas på båt, till häst eller till fots, skall arvodet för besöket beräknas efter den tid, som för färden åtgår, sålunda att arvodet utgår med 2 kronor 50 öre för varje börjad timme, intill tio timmar, och för längre tid med 1 krona 50 öre för varje börjad timme, dock att arvodet för sådan resa icke i något fall må understiga 5 kronor; skolande denna beräkningsgrund tillämpas jämväl om skjuts jämte något av nu nämnda fortskaffningssätt användes. Vid bestämmandet av den tid, som för färden åtgått, inberäknas även den tid läkaren måst under färden avvakta järnvägs- eller ångfartygslägenhet; ägande dock den betalningsskyldige att, där han vill undgå kostnaden för väntetid under hemfärden, själv ombesörja läkarens fortskaffning till hans hem. Däremot inberäknas icke den tid, som åtgår för nattlogi, som i mom. 2 sägs.

2. Vid resa, varom i denna paragraf förmäles, tillkommer läkaren utom arvode även reseersättning för färd på järnväg efter avgift för plats i första klassens vagn och för färd på ångfartyg efter avgift för enkel hyttplats eller, när hytt ej förekommer, en salongsplats; börande, därest läkaren måste själv ombesörja färd med båt, häst eller skjuts, honom ersättas stadgad, eller, där taxa icke finnes, betingad lega. Har läkaren haft utgift för transport av reseffekter eller, vid sjukbesök på avstånd överstigande 4 mil, för nattlogi, skall sådan utgift honom gottgöras.

Nuvarande lydelse.

Kungl. Maj:ts förslag.

§ 7.

1. Varder läkaren under resa för ett sjukbesök anmodad att efter besöket med avvikande från eller fortsättning av vägen besöka annan sjuk, skall för varje sådant ytterligare sjukbesök arvode, efter de i § 3 mom. 1 och § 4 stadgade grunder, utgå såsom för ny resa, beräknad efter väglängden från den nya vägens början till den sjukes bostad; och vare den, som kallat läkaren till det senare besöket, skyldig att, vid avvägen eller där den nya vägen börjar, hämta läkaren samt ombesörja hans hemfärd.

Ersättning för
flera sjuk-
besök under
en resetur.

2. Skall, då flera sjukbesök i ett sammanhang företagas, läkarens arvode, enligt vad i § 6 sägs, för något eller några av besöken beräknas efter tid, gäller samma beräkningsgrund för hela reseturen; skolande arvodet mellan de betalningsskyldige fördelas efter den tid, som åtgått för färden till och från varje särskilt sjukbesök, och svare var för den hämtningsskyldighet eller reseersättning, som efter ovan stadgade grunder på honom belöper.

§ 8.

För läkarens biträde vid barnförlossning skall, utöver förut stadgade arvode och reseersättning, där sådan ifrågakommer, betalas ytterligare arvode från och med 5 kronor till och med 25 kronor efter förrättningens mer eller mindre svåra beskaffenhet och den tid, som därtill åtgått, samt den betalningsskyldiges förmåga att utgöra arvodet.

1. För nedan angivna undersökningar, vilka må utföras endast efter överenskommelse med patienten, skola utöver förut stadgade arvode och reseersättning, där sådan ifrågakommer, följande arvoden erläggas:

Särskilt arvode för specialundersökningar och för barnförlossning.

för undersökning å magsaft kr. 3—5,
» » meratidsö-
dande å urin » 2—3,
» provning å njurfunktionen kr. 5,
» undersökning å blod ... kr. 3—5,
» » å bakterier » 3—5,
» » å avföring » 3—5,
» » av ögats bryt-
ningsförhållanden » 1—5.

2. För läkarens biträde vid barnförlossning skall, utöver stadgade arvode och reseersättning, där sådan ifrågakommer, betalas ytterligare arvode från och med 5 kronor till och med 25 kronor.

Nuvarande lydelse.

Kungl. Maj:ts förslag.

§ 9.

Särskilt arvode för besiktning å levande person m. m.

1. För besiktning å levande person med däröver utfärdad attest njute läkaren i arvode 3 kronor, där ej besiktningen avser utrönande av sinnesbeskaffenhet, i vilket fall arvodet utgår med 10 kronor.

1. För besiktning av levande person för utrönande av sinnesbeskaffenhet jämte däröver utfärdad attest njute läkaren ett arvode av 10 kronor. För annan besiktning å levande person jämte attest däröver utgår arvodet med 3 kronor, där ej annat arvode är särskilt stadgat.

2. För utfärdande av sådant intyg om dödsorsaken, som omförmäles i 3 § under b) av kungörelsen den 14 september 1917 angående villkor för eldbegängelse, njute läkaren i arvode 10 kronor.

3. Har vid besiktning, som i denna paragraf är sagd, resa erfordrats, åtnjute läkaren dessutom arvode och reseersättning såsom för sjukbesök är stadgat.

§ 10.

Förhöjt arvode för läkarvård under viss tid.

1. Anlitas läkaren under tiden mellan kl. 11 e. m. och kl. 8 f. m. eller faller resa för sjukbesök eller del av resan inom samma tid, utgår arvodet för rådfrågning med 50 procent förhöjning och för sjukbesök med förhöjning av 1 krona för varje börjad timme, som under ovan angivna tid för besök eller resa åtgått.

2. Förhöjning, som nu är sagd, äger dock icke rum, då fråga är om biträde vid barnförlossning.

§ 11.

Läkarvård, som av kommun för vissa fattiga eller mindre bemedlade betalas.

1. Har kommun åtagit sig att betala läkarvård för vissa fattiga eller mindre bemedlade medlemmar av kommunen och företes inför läkaren därom av kommunalnämnds ordförande utfärdad intyg, utgår arvodet för all sådan läkarvård med endast tre fjärdedelar av här ovan stadgade arvodesbelopp.

1. Har kommun enligt därom av kommunalnämndsordförande utfärdad intyg åtagit sig att betala läkarvård för vissa fattiga eller mindre bemedlade medlemmar av kommunen, må dock resa för sjukbesök på kommunens bekostnad av läkaren företagas, utom i trängande fall, endast såvida medgivande därtill av kommunalmyndigheten lämnats.

*Nuvarande lydelse.**Kungl. Maj:ts förslag.*

2. Varder läkaren till sådant sjukbesök, som i mom. 1 avses, ej hämtad, må resa på kommunens bekostnad av läkaren företagas, endast så vida medgivande därtill av kommunalmyndigheten lämnats.

3. För likvids erhållande i fall, varom i denna paragraf sägs, äger läkaren att, med bifogande av lämnade intyg, kvartalsvis till kommunalmyndigheten ingiva räkning å läkaren tillkommande arvode och reseersättning.

2. För likvids erhållande i fall, varom i denna paragraf sägs, äger läkaren att, med bifogande av lämnade intyg, kvartalsvis till kommunalmyndigheten ingiva räkning å läkaren tillkommande arvode och reseersättning.

§ 12.

Arvode och reseersättning enligt denna taxa, vilka skola av enskild person gäldas, åligger det den sjuke eller den, som för dennes vård och underhåll ansvarar, eller den, som eljest för annan person anlitat läkaren, att vid anfordran erlägga.

Enskildas
betalnings-
skyldighet
enligt denna
taxa.

§ 13.

Tredskas den betalningsskyldige att erlägga arvode eller reseersättning enligt denna taxa, njute läkaren för utbekommande därav handräckning hos överexekutor, där läkaren styrker, att räkning å beloppet blivit minst fjorton dagar före ansökningens ingivande till överexekutor tillställd den betalningsskyldige.

Handräck-
ning för
betalningens
utbekom-
mande.

Det förslag till provinsialläkartaxa, Kungl. Maj:t förelagt riksdagen för yttrande, utmärkes särskilt därav, att avgifterna blivit bestämda enligt graderad eller s. k. glidande taxa. Då ett liknande förslag år 1911 prövades av riksdagen, uttalade sig riksdagen med styrka emot godkännande av nämnda avgiftsprincip. En sådan gradering, lagd i läkarens hand, ansågs bli ytterst svår att rättvist verkställa och kunde på grund därav befaras bli mycket ojämnt tillämpad.

Utskottets
yttrande.

Med den förskjutning i de ekonomiska förhållandena, som sedan dess inträtt, torde det emellertid vara ostridigt, att ökade inkomster måste beredas provinsialläkarna. Underlåtenhet att i detta hänseende följa utvecklingen skulle endast ytterligare förvärra den brist på tjänsteläkare, som redan i stor omfattning yppat sig. Det måste sålunda anses oundgängligt, att staten möjliggör för provinsialläkarna att uppnå högre inkomster, antingen genom en betydande ökning av deras löner eller genom ändring av deras rätt att av patienter debitera avgifter. Då i valet mellan dessa båda alternativ hänsyn till statens hårt betungade ekonomi synes böra utesluta det förstnämnda, återstår sålunda endast det senare alternativet. Och vid tillämpningen av detta kan utskottet icke finna annat än skäligt, att utrymme beredes för en graderad debitering med hänsyn till de hjälpsökandes ekonomiska ställning. Det måste nämligen allttjämt anses synnerligen önskvärt, att läkarvård kan beredas de mindre bemedlade till billigast möjliga pris; övriga vårdsökande synas däremot icke kunna undgå, att avgiften för läkarvård blir högre än vad hittills varit fallet. Utskottet finner sig sålunda böra förordas, att en läkartaxa i enlighet med huvudprincipen i det av Kungl. Maj:t framlagda förslaget varder utfärdad.

Vid granskning av de särskilda detaljbestämmelserna har utskottet funnit Kungl. Maj:ts förslag väl avvägt och sålunda av beskaffenhet att kunna i huvudsak förordas. Att den hittills gällande bestämmelsen, att arvode ej må beräknas, därest vid sjukbesök på avstånd från läkarens bostad, överskjutande en halv mil, läkaren rådfrågas av någon, som tillhör samma hushåll som den sjuke, fortfarande skulle bibehållas, har utskottet dock icke funnit sig kunna tillstyrka. I likhet med herrar Petrén och Kjellberg anser nämligen utskottet skäligt, att arvode i sådant fall får beräknas med ett belopp, ej överstigande en krona. Frånvaron av en sådan rätt synes kunna föranleda, att läkarens tid onödigtvis och på ett för honom direkt förlustbringande sätt tages i anspråk. Utskottet finner sig alltså böra förordas, att § 2 mom. 2 erhåller följande ändrade lydelse:

»Det i mom. 1 bestämda arvode för rådfrågning utgår icke vid sjukbesök, varom här nedan stadgas; och må, därest vid sjukbesök på avstånd från läkarens bostad, överskjutande en halv mil, läkaren rådfrågas av någon, som tillhör samma hushåll som den sjuke, arvodet härför utgå med ett belopp ej överstigande 1 krona.»

De ändringsförslag i övrigt, motionärerna framställt, har utskottet icke funnit sig kunna biträda. Motionärernas yrkanden äro också i visst avseende varandra diametralt motsatta. Medan herrar Petrén och

Kjellberg ifrågasätta sådan ändring av § 10, att, då läkare anlitas för sjukresa under tiden mellan kl. 11 e. m. och 8 f. m., arvudet för den första började timmen måtte ökas med tre kronor utöver den i övrigt för sådana fall föreslagna taxeförhöjningen, föreslå åter herrar Norman och Magnusson, att även sistnämnda rätt till förhöjning måtte ur taxan uteslutas. Utskottet finner vad Kungl. Maj:t härutinnan föreslagit lämpligast avvägt och tillstyrker därför i detta avseende Kungl. Maj:ts förslag oförändrat.

Sistnämnda motionärer påyrka dessutom den förändring i taxan, att en för alla sjukbesök, oberoende av avstånden från läkarbostaden, lika avgift måtte bestämmas, varav skulle följa en höjning av taxan för närbesök och motsvarande förbilligande av besök på längre avstånd. Av motiven framgår icke huruvida motionärerna avse, att ett för alla distrikt, oberoende av medelavståndet från läkarbostaden inom distriktet, lika pris skulle fastställas eller icke. Redan av denna anledning har utskottet funnit motionärernas yrkande icke kunna vinna utskottets anslutning. Men även i övrigt komme givetvis en sådan avgiftsmetod att medföra dels — såsom också motionärerna själva i sin ovanberörda motion nr 432 vidgå — särskilda nya statsutgifter för beredande av ersättning åt läkarna, dels ock att å platser där jämte provinsialläkaren andra praktiserande läkare äro bosatta, provinsialläkaren komme att förlora nästan all praktik från den i närheten bosatta befolkningen. Om den verkan detta kunde utöva både på möjligheten att få provinsialläkarbeställningarna besatta ävensom på omfattningen av de ökade statsutgifterna, föreligger icke någon som helst utredning. Utskottet finner sig därför böra avstyra yrkandena i fråga. Likaså finner utskottet ett av samma motionärer framställt förslag om borttagandet av den hittills utgående och i taxan ånyo upptagna avgift för läkarbiträde vid barnförlossningar icke rimligt och sålunda ej av beskaffenhet att kunna förordas.

Under återopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen, med anledning av Kungl. Maj:ts förevarande framställning och herrar Petréns och Kjellbergs ovanberörda motioner samt med avslag å herrar Normans och Magnussons i Skövde motion nr 433, må förklara, att riksdagen för sin del finner gällande taxa för arvode åt vissa i civil tjänst anställda läkare för enskild sjukvård och för intyg, meddelade

på enskild begäran ävensom för tjänstförrättningar, verkställda enligt gällande instruktion eller myndighets uppdrag böra, på sätt Kungl. Maj:t föreslagit, ändras; dock med den jämkning av § 2 utskottet härövan förordat.

Stockholm den 17 maj 1918.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARZELIUS.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:

från första kammaren: herrar *S. H. Kvarzelius, O. M. Strömberg, G. M. H. Ekelund, J. Nilsson, H. F. Lamm, C. G. Ekman, H. G. W. Wrangel, A. C. Lindblad, J. L. Widell, G. Boman* och *A. R. Rooth* samt

från andra kammaren: herrar *H. Andersson* i Skivarp, *J. Olofsson* i Digernäs, *A. Anderson* i Råstock, *C. Persson* i Stallerhult, *J. Jönsson* i Revinge, *S. Bengtsson* i Norup, *C. R. Jansson* i Falun, *K. A. Tengdahl, A. Wiklund* i Brattfors, *A. J. Andersson* i Gävle, *P. A. Hansson* i Stockholm och *J. Nilsson* i Malmö.